

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 8.9.2010
COM(2010) 461 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CĂTRE
CONSILIU**

CUNOAȘTEREA MEDIULUI MARIN 2020
date și observații privind mediul marin pentru o creștere inteligentă și durabilă

SEC(2010) 999
SEC(2010) 998

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CĂTRE
CONSILIU**

CUNOAȘTEREA MEDIULUI MARIN 2020
date și observații privind mediul marin pentru o creștere inteligentă și durabilă

1. CONTEXT

Cunoașterea constituie un motor al creșterii durabile în contextul unei economii mondiale interconectate și, prin urmare, reprezintă unul dintre principalii factori determinanți ai creșterii inteligente în Uniunea Europeană, în conformitate cu strategia „Europa 2020”¹. Îmbunătățirea cunoștințelor despre mări și oceane, care acoperă aproximativ 71% din suprafața planetei noastre, constituie unul dintre cele trei instrumente intersectoriale ale politicii maritime integrate a Uniunii Europene². De asemenea, cunoașterea mediului marin poate contribui la realizarea celorlalte două instrumente – o mai bună planificare spațială și supravegherea maritimă integrată. Este imposibil să se prevadă amploarea schimbărilor care vor afecta în viitor sistemele oceanice, impactul acestora asupra activității umane și repercusiunile acestor schimbări ale comportamentului uman asupra oceanelor, fără a înțelege modul de funcționare a sistemului, atât în trecut, cât și în prezent. Cunoașterea este necesară pentru realizarea unei stări ecologice bune a apelor marine, în conformitate cu Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin, care constituie pilonul de mediu al politicii maritime integrate. Cunoașterea reprezintă una dintre componentele principale ale planului UE de integrare a cercetării marine și maritime³, precum și o contribuție la agenda digitală⁴.

Crearea cunoștințelor despre mediul marin începe cu observarea mărilor și oceanelor. Datele ce rezultă din aceste observații sunt reunite și apoi analizate, pentru a crea informații și cunoștințe. Ulterior, aceste cunoștințe pot fi exploatate pentru realizarea unei creșteri inteligente și durabile, pentru evaluarea sănătății ecosistemului marin sau pentru protejarea comunităților costiere.

Prezenta comunicare analizează pe larg primele două etape ale lanțului procesual - mai precis, colectarea și reunirea datelor – pe baza principiului că informațiile publice constituie în mod fundamental un bun public, de care pot beneficia un număr mare de părți interesate, în timp ce aplicațiile sunt de natură mai specializată și pot fi abordate fie prin intermediul pieței, fie prin intermediul unor inițiative strategice în domeniu. Din motive de subsidiaritate, responsabilitatea pentru colectarea datelor le revine, în cea mai mare parte, statelor membre. UE are potențialul de a aduce valoare adăugată în etapa reunirii datelor, datorită necesității de a asigura coerența atât la nivel transfrontalier, cât și între diferite comunități de utilizatori.

---

¹ Europa 2020 - O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, 3.3.2010, COM(2010) 2020.

² O politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană, Bruxelles, 10.10.2007, COM(2007) 575 final.

³ O strategie europeană de cercetare marină și maritimă Un cadru coerent al Spațiului European de Cercetare în sprijinul utilizării sustenabile a oceanelor și mărilor, Bruxelles, 3.9.2008, COM(2008) 534 final.

⁴ O Agendă digitală pentru Europa, 19.5.2010, COM(2010) 245.

Concluziile Consiliului privind politica maritimă integrată de la 16 noiembrie 2009⁵ încurajau Comisia să elaboreze propuneri privind îmbunătățirea modului de utilizare a cunoștințelor științifice. Prezenta comunicare răspunde acestei solicitări pledând pentru necesitatea unei abordări mai coordonate a colectării și reunirii datelor privind mediul marin și descrie un plan de acțiune în cadrul căruia fiecare dintre diferitele măsuri strategice adoptate la nivelul UE contribuie la efortul general de realizare a acestui obiectiv.

2. PROBLEME ACTUALE

În prezent, colectarea majorității datelor privind mediul marin de către instituțiile publice din statele membre ale UE, în mod individual sau colectiv, care generează costuri de peste 1 miliard de euro anual⁶, se realizează în mare parte cu un scop precis – de exemplu, pentru exploatarea resurselor marine, pentru garantarea siguranței navigației, pentru monitorizarea respectării reglementărilor sau pentru testarea unei ipoteze științifice. Cu toate acestea, așa cum s-a confirmat în cadrul unei consultații publice⁷, cei care prelucrează sau aplică aceste date întâmpină o serie de obstacole. Utilizatorilor le este dificil să afle ce date există deja. Accesul, utilizarea și reutilizarea datelor fac obiectul unor restricții. Alte obstacole sunt fragmentarea standardelor, a formatelor și a nomenclaturii, lipsa informațiilor cu privire la precizia și exactitatea datelor, politica tarifară a unora dintre furnizori și insuficiența rezoluției temporale sau spațiale. Prin urmare, dispare șansa de a dezvolta noi produse și servicii inovatoare pe baza acestor date⁸.

3. OBIECTIVE

Prezenta comunicare stabilește trei obiective vizând ameliorarea cunoașterii mediului marin:

1. reducerea costurilor și întârzierilor operaționale în cazul celor care utilizează date referitoare la mediul marin și, prin urmare:
  - sprijinirea sectorului privat pentru a putea concura în cadrul economiei mondiale și pentru a putea face față provocărilor în materie de durabilitate;
  - îmbunătățirea calității procesului decizional public la toate nivelurile;

---

⁵ Concluziile Consiliului privind politica maritimă integrată, a 2973-a reuniune a Consiliului Afaceri Generale, Bruxelles, 16 noiembrie 2009.

⁶ Această estimare este preluată din evaluarea impactului realizată în scopul prezentei comunicări.

⁷ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei „*Marine Data Infrastructure Outcome of Public Consultation*”, 22.1.2010, SEC(2010) 73 final.

⁸ De exemplu, bioprospectarea de noi produse în medicină sau în industria prelucrătoare ar putea beneficia de pe urma unei mai bune cunoașteri a habitatelor de pe fundul mării.

- consolidarea cercetării științifice în domeniul marin.
- 2. intensificarea concurenței și inovării în rândul utilizatorilor și reutilizatorilor de date privind mediul marin, permițându-le acestora un acces mai larg la date de calitate, coerente și disponibile imediat.
- 3. reducerea nivelului de incertitudine al cunoștințelor despre oceane și mări, oferind astfel o bază mai solidă pentru gestionarea schimbărilor viitoare.

Aceste obiective contribuie în mod direct la unele dintre inițiativele emblematiche anunțate de strategia „Europa 2020”, cum ar fi „O Uniune a inovării”, „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor” și „O politică industrială adaptată erei globalizării”.

O estimare conservatoare a beneficiilor aduse de crearea unei rețele integrate pentru a înlocui actualul sistem fragmentat de observații privind mediul marin sugerează cifra de 300 de milioane EUR pe an⁹. Dincolo de toate acestea, o utilizare mai rațională a datelor privind mediul marin nu numai că va îmbunătăți eficiența utilizatorilor actuali ai acestor date, ci, de asemenea, va crea noi oportunități de inovare și creștere.

4. DEZVOLTAREA INSTRUMENTELOR EXISTENTE LA NIVELUL UE

Statele membre colectează deja multe date și, în unele cazuri, sunt obligate prin lege să facă acest lucru. În plus, există diverse instrumente și măsuri la nivelul UE care au drept scop promovarea disponibilității unui set coerent de date și observații în UE.

Printre aceste măsuri se numără atât obligații, cât și măsuri de sprijin. Diferența dintre acestea nu este întotdeauna clară, dar în general atunci când legislația UE obligă statele membre să colecteze, să reunească și să permită accesul la date este vorba despre obligații, iar atunci când UE oferă sprijin este vorba despre măsuri de sprijin.

4.1. Directive UE

Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin¹⁰ prevede obligația statelor membre de a elabora și de a implementa „*programe de monitorizare coordonate în vederea evaluării permanente a stării ecologice a apelor lor marine*”. Reunirea datelor privind bazinele maritime și mările paneuropene necesită colaborare transfrontalieră și transdisciplinară. Până acum, experiența a demonstrat că partajarea datelor la nivel transsectorial și între statele membre nu de desfășoară în mod uniform, adecvat, eficient sau rapid. Această situație nu se va schimba dacă Uniunea Europeană nu adoptă sau nu facilitează adoptarea de măsuri în acest domeniu.

---

⁹ Evaluarea impactului estimează aproximativ 100 milioane EUR pentru știință, 56 milioane EUR pentru autoritățile publice și 150 milioane EUR pentru sectorul privat.

¹⁰ Directiva 2008/56/CE.

Directiva INSPIRE¹¹ prevede obligația statelor membre de a adopta măsuri privind partajarea seturilor de date și a serviciilor între autoritățile publice, în scopul bunei desfășurări a sarcinilor publice; conform Directivei privind accesul publicului la informațiile despre mediu¹², statele membre trebuie să comunice datele la cerere. Directiva privind reutilizarea informațiilor din sectorul public¹³ facilitează reutilizarea datelor publice prin stabilirea unui cadru legislativ comun de reglementare a modului în care organismele din sectorul public trebuie să pună la dispoziție datele pe care le dețin pentru a fi reutilizate în vederea eliminării unor bariere precum practicile discriminatorii, piețele de monopol și lipsa transparenței.

Aceste directive oferă temeiul juridic necesar pentru o mai bună utilizare a datelor privind mediul marin; Directiva INSPIRE prevede, în plus, standarde comune. Însă aceste acte nu sunt suficiente în sine, întrucât nu se aplică în mod necesar organismelor fără statut de autoritate publică, dar care dețin cantități mari de date privind mediul marin – de exemplu, instituțiile științifice și academice - și nu se prevalează asupra drepturilor de proprietate intelectuală. Directivele respective nu conțin dispoziții privind observațiile în timp aproape real sau arhivele istorice de date.

Cu ocazia unei revizuirii a Directivei privind reutilizarea informațiilor din sectorul public¹⁴, reutilizatorii din sectoarele geografic și meteorologic au semnalat existența unor bariere în calea deblocării integrale a potențialului reutilizării informațiilor din sectorul public (prețuri ridicate, condiții restrictive de autorizare și discriminare). Accesul la datele de prim plan din programul cadru al UE privind proiectele de cercetare în domeniul marin este obligatoriu doar pentru instituțiile și organismele comunitare care intenționează să utilizeze datele pentru elaborarea, implementarea și monitorizarea politicilor de mediu.

4.2. Cadrul pentru colectarea datelor în sectorul pescuitului (DCF)

Noul cadru pentru colectarea datelor adoptat în 2008¹⁵ obligă statele membre să colecteze, să gestioneze și să furnizeze date de înaltă calitate privind sectorul pescuitului, în scopul elaborării de avize științifice, în principal, pentru luarea deciziilor corespunzătoare privind gestionarea sectorului pescuitului. Aceste activități sunt efectuate în cadrul programelor naționale multianuale cofinanțate de Uniune. Noul cadru prevede obligația statelor membre de a acorda acces la datele respective pentru elaborarea de avize privind gestionarea sectorului pescuitului, pentru publicații științifice, pentru dezbateri publice și pentru participarea părților interesate la elaborarea politicilor. Dincolo de aceste scopuri, accesul la date, reunirea acestora la nivel de bazine maritime și

---

¹¹ Directiva 2007/2/CE de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană.

¹² Directiva 2003/4/CE.

¹³ Directiva 2003/98/CE.

¹⁴ Reutilizarea informațiilor din sectorul public - Reexaminarea Directivei 2003/98/CE, Bruxelles, 7.5.2009, COM(2009) 212 final.

¹⁵ Regulamentul (CE) nr. 199/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008.

reutilizarea datelor reunite necesită consimțământul tuturor proprietarilor de date în cauză.

4.3. Inițiativa „Monitorizare Globală pentru Mediu și Securitate” (GMES)

GMES este un program vast care vizează atât mediul terestru și atmosfera, cât și mediul marin. Scopul lui este de a furniza servicii în domeniul mediului și al securității și se concentrează în mare parte asupra măsurătorilor prin satelit și a produselor bazate pe aceste măsurători. Opțiunile pentru serviciul marin de bază al GMES sunt în curs de testare prin intermediul proiectului MyOcean. Produsele sunt disponibile pentru orice tip de utilizare, inclusiv comercială (activități în aval), cu excepția „retribuției necontrolate (diseminare, de exemplu difuzare, afișare pe internet etc.)”.

4.4. Sistemul de schimb de informații despre mediu (SPIM) - și Sistemul european de informații privind apa pentru mediul marin (WISE-marine)

Sistemul de schimb de informații despre mediu (SPIM)¹⁶, o abordare încurajată de Comisia Europeană și de Agenția Europeană de Mediu (AEM), are ca obiectiv modernizarea și simplificarea disponibilității, schimbului și utilizării datelor și informațiilor solicitate pentru elaborarea și implementarea politicii de mediu și prevede înlocuirea progresivă a actualelor sisteme de raportare, majoritatea centralizate, cu sisteme bazate pe acces, partajare și interoperabilitate.

WISE-marine reprezintă componenta dedicată mediului marin din cadrul SPIM, având ca scop îndeplinirea cerințelor de implementare a obligațiilor de raportare ale Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin (Directiva 2008/56/CE) și informarea publicului european cu privire la implementarea strategiilor privind mediul marin. Acesta va constitui o extindere la mediul marin a actualului Sistem european de informații privind apa (WISE), care vizează apele costiere.

4.5. ur-EMODnet

Rețeaua „ur-EMODnet”, finanțată prin intermediul acțiunilor pregătitoare din cadrul politicii din domeniul maritim¹⁷, reprezintă un prototip EMODnet¹⁸ care ar trebui să fie util profesioniștilor din domeniul marin și maritim dar care a fost conceput în primul rând pentru a testa conceptul de bază și pentru a promova feedback-ul. Grupurile tematice¹⁹ reunes datele existente provenind din diferite surse, măsoară calitatea acestora, se asigură că sunt completate cu descriptori (metadate), precum timpul și locul măsurătorii, și le pun la dispoziție prin

---

¹⁶ Către un sistem partajat de informații referitoare la mediu (SPIM), COM(2008) 46 final, Bruxelles, 1 februarie 2008.

¹⁷ Un mecanism financiar destinat elaborării de propuneri în vederea adoptării de măsuri viitoare.

¹⁸ Rețeaua europeană de observare și date privind mediul marin.

¹⁹ Grupurile tematice sunt consorții de laboratoare care și-au asumat responsabilitatea de a reuni date de un anumit tip și de a le pune la dispoziție prin intermediul unor portaluri unice. În prezent există patru grupuri – pentru hidrografie/batimetrie, pentru geologie, pentru biologie și pentru chimie (a se vedea tabelul 1). Se prevede crearea unui grup responsabil cu datele fizice.

intermediul unor portaluri tematice Multe dintre ideile și tehnologiile utilizate de aceste grupuri au fost elaborate în cadrul programelor de cercetare ale UE²⁰. Temele reunite până în prezent sunt sintetizate în Tabelul 1. Interoperabilitatea acestor teme este consolidată prin intermediul unor standarde identice și al unor reuniuni de coordonare care au loc o dată la șase luni. Accesul la straturile de date produse prin intermediul rețelei ur-EMODnet nu este restricționat. Se intenționează lansarea unei evaluări intermediare a rezultatelor în 2011 și a unei evaluări suplimentare în 2013, care vor orienta acțiunile ulterioare.

Însă în forma sa actuală, rețeaua ur-EMODnet nu va putea furniza informații suficiente pentru o evaluare completă în 2013. Eșantionul este prea redus. Numărul de parametri și bazine marine pe care se bazează este mai mic decât ar fi nevoie pentru a satisface necesitățile comunității marine și maritime. Rezoluția este prea rudimentară. Trecerea directă de la o rețea ur-EMODnet bazată pe acțiuni pregătitoare la o rețea EMODnet la scară mare, de dimensiunile considerate necesare de estimările actuale, ar constitui un salt prea mare și prea riscant²¹. Se va propune un regulament pentru finanțarea dezvoltării în continuare a unei politici maritime integrate în perioada 2011-2013. Perfecționarea rețelei EMODnet va fi una dintre măsurile care urmează să fie finanțate în temeiul acestui regulament.

4.6. UE și agențiile naționale

Pe lângă activitățile Agenției Europene de Mediu, Agenția Comunitară pentru Controlul Pescuitului și Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă sunt mandatate să asiste Comisia Europeană și statele membre la aplicarea legislației UE în domeniu. În cadrul exercitării sarcinilor care le revin, acestea colectează date relevante²² care ar putea fi utilizate și în alte scopuri. Aceste date, sintetizate în mod corespunzător, ar putea fi diseminate pe scară mai amplă, cu condiția să se respecte prevederile relevante cu privire la confidențialitate.

La colectarea datelor participă și un număr mare de organisme guvernamentale din statele membre.

4.7. Date privind zonele costiere

Autoritățile de coastă trebuie să strângă, să utilizeze și să partajeze informații care să stea la baza procesului decizional și a angajamentului public. Cadrul sistemelor de informații privind zonele costiere este oferit de recomandarea UE privind managementul integrat al zonelor costiere²³.

Regiunile costiere sunt, conform definiției Eurostat, regiuni statistice standard (NUTS²⁴ nivel 3) unde cel puțin jumătate din populație este situată pe o rază de

---

²⁰ Decizia 1982/2006/CE privind cel de-al șaptelea program cadru de cercetare este cea mai recentă dintr-o serie de programe de finanțare a producției și utilizării datelor privind mediul marin.

²¹ Evaluarea impactului privind EMODnet.

²² De exemplu, date privind deversările de petrol, mișcările navelor și activitatea de pescuit.

²³ Directiva 2002/413/CE.

²⁴ Pentru descrierea regiunilor statistice, as e vedea http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nuts/basicnuts_regions_en.html.

50 km de coastă²⁵. În această categorie se înscriu 446 de regiuni, dintre care 372 dispun de o zonă litorală. Pentru majoritatea acestor regiuni există parametri socio-economici, precum indicatorii de populație sau PIB, care sunt disponibili gratuit pe site-ul web al Eurostat. În unele țări, ca Polonia, Suedia sau Regatul Unit, aceste regiuni sunt atât de vaste încât cuprind și populațiile aflate în interiorul teritoriului, departe de coastă, și, din acest motiv, sunt lipsite de trăsăturile specifice comunităților costiere. Încercările de a colecta date cu o rezoluție mai fină au eșuat din cauza taxelor ridicate impuse de unele birouri statistice naționale, din cauză că unele dintre aceste birouri nu soluționează în mod sistematic cererile de date și că, din motive de confidențialitate, nu pot fi furnizate date referitoare la regiuni unde există doar o întreprindere sau două într-un anumit sector.

Datele economice – venituri, costuri, ocuparea forței de muncă – din domeniul pescuitului, al acvaculturii și al prelucrării peștelui sunt colectate și în contextul cadrului pentru colectarea datelor. Datele economice referitoare la flotele europene de pescuit sunt sintetizate într-un raport economic anual²⁶ realizat la nivel național și, tot mai adesea, la nivel de bazine maritime²⁷.

Mai multe autorități regionale crează în prezent sisteme de informații privind zonele costiere pentru a-și gestiona și planifica activitățile. Directiva INSPIRE și diferite proiecte Interreg²⁸ încep să asigure un anumit nivel de interoperabilitate între aceste sisteme.

---

²⁵ Orașul Hamburg a fost audăugat pe listă, deși nu îndeplinește criteriile de mai sus.

²⁶ Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP), *The 2009 annual economic report on the European fishing fleet*, EUR 24069 –ISBN 978-92-79-13867-6.

²⁷ Bazinul maritim este bazinul în care au loc activitățile de pescuit, dar care nu coincide întotdeauna cu cel pe ale cărui coaste se descarcă peștele sau unde este situat portul de origine al navelor în cauză.

²⁸ O inițiativă comunitară al cărei obiectiv este stimularea cooperării interregionale în Uniunea Europeană. Aceasta a fost inițiată în 1989 și este finanțată în cadrul Fondului european de dezvoltare regională (FEDR).

Tabelul 1 Contribuția inițiativelor UE la realizarea unei infrastructuri de date privind mediul marin. Nu sunt incluse nici proiectele de cercetare, nici inițiativele naționale și nici „obligațiile”, cum ar fi INSPIRE. Tabelul cuprinde doar „măsurile de sprijin” finanțate parțial de la bugetul UE.

Parametri	Colectare	Reunire	Aplicare
Batimetrie		ur-EMODnet	WISE marine
Geologie		ur-EMODnet	
Fizică	GMES (spațiu)	GMES (cu excepția zonelor costiere), ur-EMODnet ²⁹	GMES,
Pescuit (inclusiv economia pescuitului)	Cadrul pentru colectarea datelor ¹⁵	Centrul Comun de cercetare (și alți utilizatori)	ICES ³⁰ , CSTEP ³¹ , CGPM ³²
Chimie		ur-EMODnet	WISE-Marine
Biologie		ur-EMODnet, GMES ³³	WISE Marine
Activitatea umană (în afara pescuitului) ³⁴		ur-EMODnet ³⁷	WISE Marine
Date privind zonele costiere		Eurostat	

4.8. Propuneri privind îmbunătățirea instrumentelor existente

Pentru a ameliora efectele instrumentelor și ale acțiunilor descrise mai sus, Comisia propune o serie de îmbunătățiri:

- *Comisia va lua măsurile necesare pentru a se asigura că datele furnizate de programele de dezvoltare regională și de programele de cercetare marină și maritimă sprijinite de UE devin disponibile într-o mai mare măsură pentru reutilizare.*
- *Comisia va analiza ce măsuri suplimentare sunt necesare pentru a promova sistemele de informații privind zonele costiere, în cadrul activității sale în urma implementării recomandării UE privind gestionarea integrată a zonelor costiere³⁵*

²⁹ Cu excepția măsurătorilor spațiale, astfel că GMES nu alimentează ur-EMODnet.

³⁰ Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime.

³¹ Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit instituit în temeiul articolului 33 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului.

³² Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană.

³³ Măsurătorile spațiale privind clorofila, ca indicatori ai fitoplanctonului.

³⁴ Energie offshore, căi de navigație, extracția de pietriș etc.

³⁵ Proiectul PEGASO, sprijinit de cel de-al șaptelea program cadru, examinează opțiunile.

- *Demonstrațiile serviciilor marine GMES vor fi sprijinite prin intermediul componentei spațiale a celui de-al șaptelea program cadru până în 2014. Sunt avute în vedere acțiuni subsecvente.*
- *Pe termen scurt, Comisia se va asigura că statele membre aplică integral noile norme de acces la datele privind pescuitul. Pe termen mediu și lung, vor fi analizate modalități de extindere a accesului la date.*
- *Pentru a optimiza utilizarea resurselor, WISE-marine și EMODnet vor fi cuplate în contextul implementării Directivei-cadru privind strategia marină. Instituirea sistemului WISE-marine este programată pentru jumătatea anului 2012; acesta va permite colectarea și vizualizarea datelor comunicate de statele membre cu privire la mediul marin și la activitățile umane. Ca și EMODnet, WISE-marine se va baza pe actualul sistem de raportare WISE utilizat deja de statele membre pentru a transmite evaluările pe care le efectuează în temeiul Directivei-cadru privind apa.*
- *Comisia intenționează să lanseze un set suplimentar de măsuri pentru a îmbunătăți acoperirea datelor, rezoluția și anvergura parametrilor reuniți^{36, 37}.*
- *Comisia se va asigura că agențiile sale furnizează date în mod periodic.*
- *În același spirit, Comisia încurajează statele membre să furnizeze datele colectate într-un anumit scop, dacă este necesar, agregate în timp și spațiu*
- *Eurostat va analiza parametrii detaliați de populație și zonă pentru a realiza o mai bună parametrizare a influenței, din punct de vedere statistic, a zonelor costiere în cadrul regiunilor teritoriale.*

Astfel, inițiativele de remediere a deficiențelor sistemului european de date privind mediul marin vor progresa în mai multe direcții principale. Deși similare, obiectivele principale ale acestor inițiative nu sunt identice. Prin urmare, sunt necesare măsuri suplimentare care să creeze sinergii între diversele evoluții.

Comisia va lua măsurile necesare pentru a reuni aceste inițiative, pentru a garanta că datele privind mediul marin sunt furnizate rapid și neîntrerupt și, în același timp, pentru a evita redundanțele în eforturile de colectare a datelor. Acest lucru va presupune:

---

³⁶ Cum ar fi extinderea hărții geologice pentru a cuprinde Mediterana și coasta iberică a Atlanticului; reducerea rezoluției batimetriei de la un sfert de minut la cel puțin o zecime de minut; includerea altor pesticide.

³⁷ Finanțat prin intermediul regulamentului financiar propus privind politica maritimă integrată.

- *garantarea unor standarde comune*³⁸
- *aliniera progresivă a politicilor în domeniul datelor. Obiectivul final este de a furniza acces liber, fără restricții de utilizare.*
- *asigurarea faptului că datele reunite în cadrul unor inițiative precum EMODnet sau cadrul pentru colectarea datelor răspund în mod adecvat necesităților Directivei-cadru privind strategia marină.*
- *măsuri specifice privind ur-EMODnet în 2010*³⁷ *pentru a reuni date fizice in-situ în cadrul GMES, pentru a valida rezultatele modelului GMES și pentru a include în GMES apele din apropierea zonelor costiere*³⁹ *care au fost omise.*
- *în perioada 2012-2013, analiza lacunelor rețelei de monitorizare, de îndată ce devin disponibile rezultatele acțiunilor ur-EMODnet și ale prototipului de serviciu marin de bază din cadrul GMES.*
- *inițierea unui dialog cu țările partenere și cu organizațiile internaționale pentru a se garanta că efortul UE contribuie la realizarea unui sistem global interoperabil de cunoaștere a mediului marin.*

5. REALIZAREA UNEI ARHITECTURI OPERAȚIONALE DE DATE PRIVIND MEDIUL MARIN

În pofida calităților instrumentelor și acțiunilor menționate anterior, integrarea cunoștințelor despre mediul marin necesită măsuri mai solide. Un set coerent de date, care să poată fi utilizate de toate statele membre necesită o arhitectură operațională specială. Forma sa finală va depinde de experiența operațională câștigată din proiecte și inițiative precum ur-EMODnet și MyOcean. Cu toate acestea, este deja oportun, în acest stadiu, să se semnaleze unele dintre elementele care ar trebui încorporate:

1. În Europa, datele privind mediul marin sunt colectate în prezent cu un anumit scop – de exemplu siguranța navigației sau gestionarea pescuitului – însă obiectivul urmărit este crearea unei paradigme care să prevadă de la bun început o utilizare polivalentă.
2. Datele ar trebui menținute cât mai aproape de surse, în centre de date acreditate, care le pot asigura o supraveghere adecvată. Orice prelucrare a

³⁸ Inclusiv nomenclatura, formatele și unitățile. Astfel se va garanta că datele provenind din diferite inițiative pot fi comparate și combinate. Cadrul de bază îl constituie Directiva INSPIRE, care este în deplină concordanță cu standardele internaționale.

³⁹ Termenul de „ape din apropierea zonelor costiere” este un termen științific utilizat pentru a desemna apele în cazul cărora, datorită adâncimii reduse, a topografiei costiere complexe și a curenților, modelarea fizică necesită o abordare mult mai detaliată decât se prevede în prezent în cadrul serviciului marin de bază al GMES.

datelor care constituie date cu caracter personal, așa cum sunt definite în Directiva privind protecția datelor cu caracter personal⁴⁰, trebuie să respecte dispozițiile directivei respective.

3. O infrastructură europeană eficientă de date privind mediul marin ar trebui să includă o serie de grupuri tematice⁴¹ însărcinate cu „reunirea” datelor. Un grup tematic de reunire a datelor este un consorțiu de organizații care reunește date legate de o anumită temă, cum ar fi straturile geologice sau contaminanții chimici.
4. Pentru a opera în mod durabil sistemele de observare a mediului marin și pentru a identifica lacunele critice din aceste sisteme, este necesară o perspectivă integrată la nivel de bazin maritim. Se așteaptă contribuții din partea organizațiilor existente care dețin un mandat pentru bazinele maritime, precum convențiile marine regionale⁴², consiliile consultative regionale pentru pescuit și EuroGOOS⁴³.
5. Într-un număr limitat de cazuri ar putea fi oportun ca sprijinul acordat de UE infrastructurii de date și observații privind mediul marin să depășească nivelul reunirii de date, trecând la analizarea și aplicarea acestora; de exemplu, UE ar putea sprijini furnizarea de indicatori privind starea mediului marin.
6. Arhitectura cunoștințelor necesită un proces decizional care să hotărască tipul de date care urmează să fie colectate și modul în care trebuie reunite acestea. De asemenea, este necesar un secretariat care să administreze procesul respectiv.

Pentru ca această infrastructură să poată fi realizată cu succes, Comisia propune următoarele:

- *Cunoașterea nu este numai responsabilitatea guvernelor. Industria europeană ar trebui să aloce resurse corespunzătoare pentru a asigura protejarea adecvată a cunoștințelor și, atunci când acestea încetează de a mai avea valoare comercială, diseminarea lor în rândul unui public mai larg.*
- *Comisia va încuraja comunicarea între centrele naționale de date prin intermediul unor discuții periodice în cadrul grupurilor sale de experți în observații și date privind mediul marin și în cadrul forumului său maritim de pe internet, pentru a promova bunele practici de păstrare și diseminare a datelor.*

---

⁴⁰ Directiva 95/46/CE.

⁴¹ Aceasta cuprinde (1) accesul la toate observațiile brute deținute la centrele de date de un anumit tip, (2) producția și diseminarea straturilor de date, indicând densitatea observațiilor, calitatea datelor, (3) straturi de date continue (în tabele sau sub formă de poligon) cu privire la bazine maritime integrale.

⁴² OSPAR, HELCOM, Convenția de la Barcelona, Convenția de la București.

⁴³ EuroGOOS este o asociație de agenții guvernamentale naționale și organizații din domeniul cercetării, care se ocupă cu oceanografia operațională la nivel european.

- *Pentru a asigura o viziune integrată asupra necesităților de monitorizare, Comisia va analiza modul de funcționare a unui punct de control al unui bazin maritim⁴⁴ prin instituirea unor proiecte pilot³⁷ în perioada 2011-2013.*
- *Pe baza recomandărilor formulate de statele membre, de punctele de control ale bazinelor maritime și de proprii experți, Comisia va continua să definească prioritățile în materie de reunire a datelor în sistemul ur-EMODnet, însă în perioada 2011-2013 va elabora o propunere cu privire la o guvernanta mai permanentă.*
- *Comisia va institui un prototip de secretariat³⁷ care să gestioneze procesul ur-EMODnet, ceea ce presupune pregătirea de reuniuni, evaluarea rezultatelor obținute de grupurile tematice de reunire a datelor și de punctele de control ale bazinelor maritime, asigurarea respectării termenelor și elaborarea unui raport anual de activitate.*

6. COORDONAREA PROCESULUI

Accesul sporit la datele și observațiile privind mediul marin a fost monitorizat de un grup independent de experți în colectarea, reunirea și aplicarea datelor privind mediul marin. Cu ajutorul acestui grup, Comisia și-a ales prioritățile tematice și metodele de lucru. Grupul va colabora la o evaluare intermediară oficială care va debuta în 2011 și va contribui la redactarea raportului prevăzut pentru începutul anului 2012. Această evaluare va include indicatori cantitativi care să măsoare cantitatea de date preluate din prototipul ur-EMODnet de către oameni de știință, autorități și industrie. Raportul va prezenta progresele realizate în ceea ce privește atingerea obiectivelor stabilite în prezenta comunicare.

De asemenea, Comisia va institui un grup de experți din statele membre pentru a asigura coerența cu eforturile desfășurate în prezent în statele membre.

7. CALENDAR

Propunerile formulate în prezenta comunicare descriu măsuri pe care Comisia urmează să le ia în perioada 2011-2013. La finalul acestei perioade va fi realizată o nouă evaluare a impactului pentru a orienta etapele următoare. Comisia invită părțile interesate să-i transmită reacțiile lor la acest proiect.

⁴⁴

Punctele de control vor verifica independent straturile de date transmise de fiecare grup tematic, vor asigura faptul că datele transmise de diferite grupuri sunt compatibile între ele și vor stabili prioritățile viitoare în materie de observații, pe baza interacțiunii cu părțile interesate de la nivel local. Aceste puncte de control ar trebui să acționeze în numele tuturor utilizatorilor de date privind mediul marin din cadrul respectivului bazin maritim și să acopere toate inițiativele UE cu privire la datele privind mediul marin - EMODnet, GMES, cadrul pentru colectarea datelor etc.